

ترجمه و اقتباس

از کتاب: لماذَا اختَرَتْ مِذهَبُ الشِّعْيَةِ
چرا مذهب شیعیان انتخاب کرد؟

حسین خانی

حوادث مسلم تاریخ

بولایت علی شهادت میبد هند

جریان تاریخی غدیر خم داشتاب علی (ع) بخلافات اسلامی توسط پیغمبر اکرم (ص) در آزاد، چنانکه ساخته کردم: در طرز اشتباه اسلامی از مسلمات نادری خواست زیرا نه تنها علماء اهل تسنن در کتابهای متبر خود بتفصیل آرا اقل کرد، بسیغ آن اعتراف می‌کنند بلکه قضاای اسلام تاریخ نیز صحت و درست آندا تصریح گردید قراری دهد.

آرای سخنات در خغان نایاب است، گرچه مادرستی و سخت بیان غدیر خم است از جمله قضای اسلام تاریخ شاهد صراحت، انفر از صحایه بجزیان روز غدیر در مسجدجامع «رجبه» می‌باشد.

جزیان اجتماع مردم در جامع، رسیده، طبق تحلیل «ورثین» معتبر اسلام بدين فراز است، «علی (ع) بعد از قبول مقام خلافت در میان امور مسلمین در مسجدجامع درج باحضور جمیعت کثیری از مسلمین در میان خطیبه حاضرین که ابراهیم فرموده: ای مسلمان شمار اینجا سوگندی هم که اگر در میان شما، افرادی باشند که در روز غدیر خم حاضر بودند و سخنان پیغمبر کرامی خود را درباره خلافت من بعد از آنحضرت شنیدند و سرتیغ آن بیعت مسلمین باشند را باع پیغامبر (ص) با چشم اندازی خود ببلند شوند و شهادت دهند، داده هنگام بود که اذیان جمیعت حاضر، انفر از صحایه پیغامبر استند که اذین عده آنها پدری بودند با اسدای بلند چنین شهادت دادند:

«هاروز غدیر خم در میان جمیعت انبیاء مسلمین حاضر بودیم و با چشم اندازی خود بیغمبر اکرم بازوی علی (ع) را اگرفت و او را در جلو جمیعت مسلمین نگاه داشت و چنین فرمود: ای مردم مسلمان آیا تصدیق می‌کنید که من از تمام مسلمین بر خلافت و پیشوای آنها سزاوار آزم و ولایت بر آنها دارم؟ همه جمیعت حاضر با اسدای بلند جواب دادند آری ما آنرا تصدیق می‌کنیم!»

بعد فرمود: گسی که من مولای او هستم و از او برای خلافت سزاوار آزم این مرد نیز که روی دست من است (علی (ع)) مولای او است.

سپس دست بدعا برداشتند فرمود: پروردگارا دوست بدار کسی را که علی (ع) داده است دارد و دشمن بدار کسی را که با آنحضرت از درین شخص و گینه و اراده می‌شود،

خوانند و غریز در شهادت صریح این ۲۰ نفر در دادگاه تاریخی جامع «رجبه»، که بدو اطلاع قبلي از خلبان آنحضرت و طلب شهادت در قصبه غدیر خم تشكیل شده جگونه باید قضاوت کرد آیا این ۲۰ نفر قبلاً با هدایت قرار گذاشته بودند که همه آنها یکنون شهادت دهنده!

علمائمه مفتاحات معتبر تاریخ جواب این سوال را داده و نشان می‌دهند که توظیه و تباقی قبلي در کار بوده است که در قرض و توطئه قبلي در کار بوده پس چرا در کتب تاریخ این قضیه باین معین تسلیت نهاده است با اینکه جزیان شهادت این ۳۰ نفر صحایی در اطراف عدینه در میان مردم مسلمان پخش شد و اکثر مردم آن نواحی از جزیان اجتماع عزیز دارند، در جامع «رجبه» و شهادت این عده اسلامی باقی است.

اعضت اجتماع مردم در مسجد درجیده و شهادت صریح این ۲۰ نفر بخلافت علی (ع) تایید

جزیان غدیر خم با توجه باینکه فاصله بین اجتماع مسلمانه اند جامع «رجبه» و روز غدیر خم ۳۵ سال بود روش من شود چنانچه علامه مجتهد شرف الدین در کتاب خود «المراجعات»، (۱)

پذیرش قتل مطلب بالا می‌نویسد:

روز «رجبه» که مردم مسلمان در آنجا اجتماع کرده بودند، در زمان خلافت علی (ع) درسته، از هر روت واقع شد، اما جزیان روز غدیر در حججه الوداع در رسال دهم از هجرت

بو موقع پیوست، روی این حساب فاصله بین روز «رجبه» و روز «غدیر خم» ۲۵ سال بود

و عرض این ۲۵ سال در اثر چنگکهای خوبینی که در عهد خلنا پیش آمد و با اعراض مختلف صحبه العلیا که تلفات جانی تزیید داد، بسیاری از افرادی که روز غدیر خم حاضر

بودند با چشم انداز خود علی (ع) را روی دست پیغمبر دیده و با گوشواری خود سخنان آنحضرت

دانست بولایت علی (ع) بر مسلمین شنیده و دند از دنیا رفته بودند؛ عده کثیری از پیران

صحابه که در روز غدیر حاضر بودند در عرض این مدت طولانی که ربع قرن می‌باشد در این گذشته بودند.

تا ز آنها که در عرض این مدت زنده بودند در شهرهای مختلف مملکت اسلامی منتشر

بودند و برای آنها عمکن نبود در مسجد جامع رحبه ، اجتماع گشته در بازه ساده‌ترین خم و انتساب علی (ع) بامامت شهادت بدنهند زیرا اطلاعی از اجتماع مسجد در پنهان افتادند با لاسخة این جهات و عظمت اجتماع مسجد در رحبه و شهادت تاریخی ۳ نفر از صحابه در قبیه ولایت علی (ع) صحت جریان روز تاریخی غدیر خم پخته‌ی روشن می‌شود .

بغض و گینه عامل انحراف از حقیقت است!

گاهی آتش گینه دشمنی جنان در دل انسان شلود می‌شود که انسان یکی از اثاثه اوسق جلو گیری، یکنکه مهر سکوت بر این زندگانی داشته باشد بحق خودداری من تایید و بالآخر اینکه گاهی عمل ناشایست خود را نیز بادلالیل واعی وغیر وارد موجه جلویی دهد .

انس بن مالک با اینکه روز غدر خم حضور را داشت کلمات پیامبر را ارجاع با انتساب علی (ع) بولایت شخصاً شنیده بود در جامع در رحبه حاضر بود سخنان علی (ع) را که طلب شهادت بر این جریان بود شنید ولیکن دم فرد و از جای خود لکانی نخورد و کمال شجاعت ۱۱ سر خود را پائین انداخت .

جای تسبیح اینجا است ، هنگامی که علی (ع) ازوی سوال کرد : ای انس تو که روز غدیر خم شاهد جریان آن روز بودی و با چشم ان خودم را روی دست پیامیر اسلام دیدی وستی بعد از پایان سخنان پیغمبر اکرم (ص) یامن پیغت کردی ؟ چرا اکنون خاموش نشسته‌ای ؟ و دم فرو بسته‌ای ؟ مثل اینکه چنین جریانی اصلاح واقع نشده است . انس در جواب آنحضرت گفت : یا امیر المؤمنین من بیرون شده‌ام و در اثر پیری جریان روز غدیر را بکلی فراموش کردم و با وجود این نشیان و قراموش : چگونه شهادت بدھم ؟ حضرت فرمود : اگر در گذشته خود دروغگو باشی ، خداوند شمارا بمرتضی بمناسبت کند که ۱۲ آن عمر شمار آزاد دهد (۱)

(۱) جریان انس بن مالک را نه تنها مورخین شیعه در کتابهای خود نوشته‌اند بلکه از پژوهان مورخین اهل سنت نیز مثل دین قبیله دینوری در کتاب خود معارف من ۱۹۴ و احمد بن خفیل در کتاب خود مسند اول (منفذ ۱۱۹) چنین نقل می‌کنند : سیقی که در جامع رحبه حضور داشتند برای شهادت بلند شدند سکره نفر که دعای علی علیه السلام در بازه هر سه نفر بمرحله اجابت رسید از جمله آنها انس بن مالک بود .